

Tow. Nathans nie żyje

„Przeciętny” głód

Wczoraj rano nadszedł do Zarządu Głównego ZKK. radiotelegram z Amsterdamu do tow. Flarnea, sekretarza gen. Międzynarodówki Transportowców z wiadomością o tragicznej śmierci tow. NATANA NATHANSA, zastępcy sekr. gen. Międzynarodowej Federacji Transportowców, międzynarodowego sekretarza Pracowników Kolejowych i międzynarodowego sekretarza Sekcji Szoferów i Pracowników Komunikacyjnych.

Nathansa Prezydium Zarządu Głównego ZKK. odbyło w czwartek rano nadzwyczajne posiedzenie, na którym tow. prezes Paćkan poświęcił półmierne wspomnienie Zmarłemu, wybitnemu działaczowi w międzynarodowym ruchu robotniczym. Promieniowała obecni wysłuchali stojąc, oddając hołd zasługom tow. Nathansa.

Katastrofa wydarzyła się podczas burzy. Zginęło w niej 14 osób. W tej liczbie 10 pasażerów, wśród których znajdował się i drogi tow. Nathans.

O dniu pogrzebu zostaną podane bliższe dane. Artykuły, omawiające życie i działalność Nathansa w ruchu robotniczym, podamy w następnym numerze.

Na wieść żalobną o śmierci tow. Nathansa, przede wszystkim kim na polu walki w obronie praw pracowników kolejowych.

Refleksje
Humanitarne społeczeństwo

Wraz z postępem kultury rośnie również dbałość o człowieka. Tu widzę buleczki opakowane w specjalne, higieniczne torebrki, by nikt nie mógł ich dotknąć, tu klozce, osłaniające owoc i ciastka, — tam znowu stała dezynfekcja słuchawek telefonicznych, by nikt się przez nie nie zaraził... Rze oczywiście dzisiejsze społeczeństwo dba na każdym kroku o zdrowie człowieka i każdą niemal drobnostkę przewiduje, byle by go tylko uchronić przed czyniącym na niego niebezpieczeństwem.

No — a kiedy chodzi już nie o zdrowie, lecz o życie człowieka, to społeczeństwo robi wszystko, by mu je obronić, nawet wbrań jego woli.

Niedawno czytałem, że jakiegoś młodego człowieka wyskoczył z IV piętra w celach samobójczych. Uratowano go — wyleczano — odcięto mu nogę, którą stracił w tym wypadku, a gdy, powrócić do domu, otrul się w bramie domu, znowu go uratowano — tak, że mógł wyskoczyć z okna na nowo i wrzucić go na nowym wyleczeniu mógł się już na stałe wypieścić na skróconym ręczniku. W ciągu tego samego tygodnia inny młody człowiek padł na ulicy Krakowa z głodu — wówczas też odwiezła go karetka Pogotowia do szpitala, by go tam leczyć i pielęgnować, a po tym to samo, — jakiś służący tartarna siał z głodu na życie, a kilkunastoletni chłopak, nie mając możliwości życia, kupił za ostatnie grosze trującą i wypił na ulicy. Również go wyratowano, — a kiedy wolał: pozwolić mi umrzeć! — naturalnie humanitarne społeczeństwo nie mogło mu na to pozwolić. Uratowało więc życie i jemu — tak, jak innym, podobnym mu zrozpaczoncom, ale nie dało im możliwości utrzymania tego uratowanego życia! Po wyjściu ze szpitala mogą na nowo stanąć na ulicy — głodni, bez kawałka chleba i bez dachu nad głową — i na nowo mogą podjąć swą rozpaczliwą wędrówkę ku nowemu samobójstwu.

Tak, społeczeństwo kapitalistyczne jest bardzo humanitarne! Dba o człowieka, by nie dotknął palcami jażenia i nie przelósł — ten sposób na siebie bakić, albo spokojnie patrzy, jak zmęczony, wygłodniały robotnik na robotach publicznych, zarabiający niewiele ponad 10 zł. w tygodniu, jest brudny od roboty rękami przy przydrożnym rowie. Dba o dezynfekcję słuchawek telefonicznych — zwłaszcza, gdy taka impreza dezynfekcyjna daje dobre dochody — ale spokojnie patrzy, jak stary człowiek lub dziecko wyciąga odpadki z ulicznych koszy, by znaleźć kawałek chleba — i szuka na podmiejskich śmietnikach, będących rozsypankami zarazy, przedmiotów, które by mógł jeszcze użyć. Dba o życie człowieka i ratuje je, — ale nie dba o możliwość utrzymania tego życia, które uratowało — i nie chce mu go zapewnienia na jutro.

Humanitarne, „chrześcijańskie” społeczeństwo chętnie, które, nie mogąc zapewnić WSZYSTKIM życia i zdrowia, chce zapewnić je przynajmniej!.. WYBRANIMI. n. l.

Prezydium Zarządu Głównego ZKK. uchwaliło:

Wysłać depesze kondolencyjne do Międzynarodowej Federacji Transportowców do Amsterdamu i do żony zmarłego działacza. Redakcja „Kolejarza Związkowca” wysłała nadto do siebie telegram kondolencyjny.

Prezydium poleciło wywiesić na gmachu Centrali ZKK na znak żałoby flagi i poleca wszystkim Zarządom Kół i Okręgów odbyć po siedzeń żalobnych i wywieszenie flag, opuszczonych do połowy maszty.

W najbliższym numerze „Kolejarza Związkowca” ukaza się artykuł poświęcony omówieniu prac i wybitnej działalności tow. Nathansa.

Właść depesze kondolencyjne do Międzynarodowej Federacji Transportowców do Amsterdamu i do żony zmarłego działacza. Redakcja „Kolejarza Związkowca” wysłała nadto do siebie telegram kondolencyjny.

Prezydium poleciło wywiesić na gmachu Centrali ZKK na znak żałoby flagi i poleca wszystkim Zarządom Kół i Okręgów odbyć po siedzeń żalobnych i wywieszenie flag, opuszczonych do połowy maszty.

W najbliższym numerze „Kolejarza Związkowca” ukaza się artykuł poświęcony omówieniu prac i wybitnej działalności tow. Nathansa.

Nie tak dawno jedna z agencji podała wiadomość o specjalnych dochodzeniach przeprowadzonych w wypadku zaślania z głodu

ulicy. Agencja owa „poinformowała”, jakoby owe zaślania z głodu były najczęściej symulacją, a w pewnym wypadku chorobą, z przebiegiem na imięniach” informację ową zapamiętały agencja w „poleszaję” zdanie: „Nie jest chwata Bogu tak źle, aby w Warszawie ludzie padali z głodu na ulicy”.

Statystyk wypadków omdlenia z głodu, statystyką źródłowa i ścisłą zajmiemy się później. Dla „stworzenia ram” do owej statystyki zajmiemy się sprawami dołączającymi tych, którzy jeszcze nie padają z głodu na ulicy, dając tym — naszym zdaniem — dowód oibrymnie wytrzymałość lub pobiegliwość.

Niedawno Państwowy Zakład Higieny stwierdził, na podstawie badań, że rodzina robotnicza złożona z 5 osób (rodzice i 3 dzieci) na wyżywienie musi zapewnić minimum 108 zł. miesięcznie.

Śięgnijmy więc teraz do statystyk zarobków robotniczych. „Materiał Roczny Statystyczny” podaje, że przeciętny zarobek robotnika, węg. danych Z.U.S. wynosił 21 zł. 49 gr. tygodniowo, czyli 85.96 zł. miesięcznie.

Znaczy to, że w owym 1934 r. przeciętnie zarabiającemu robotnikowi brakowało do wyżywienia rodziny 22 zł. 4 gr. miesięcznie.

Z innej tabelki, tegoż wydawnictwa, dowiadujemy się, że wyżywienie stanowił w budżecie rodziny robotniczej 63,8 proc. ogółu wydatków.

Powiedźmy więc, że ów zarabiający średnio 85 zł. 96 gr. robotnik pokrywa część niedoboru z zarobków członków rodziny. Wedle typowego budżetu rodziny robotniczej 84,4 proc. dochodów stanowią zarobki rodziny, 8,5 proc. zarobki członków rodziny 1,7 proc. „pozostałe przychody dochodów”.

A więc powiedźmy, że owa ro-

dzina robotnicza — przeciętna — zbiera z wszystkich źródeł około 100 zł. miesięcznie. Owe więc brakujące 8 zł. do wyżywienia rodziny i „36,2 proc.” budżetu, które stanowią wydatki na mieszkanie, ubranie, ubezpieczenia i podatków, opali i światło — nie ma rzec już o takich działaniach jak „kultura i oświata”, które też przewidyuje budżet — zapisać trzeba na poczet deficytu. A deficyt — to w praktyce życia robotniczego... głód.

Wszelkie wydatki z owych „36,2 proc.” — a niektórych z nich nie można uniknąć żadnym powiększeniem — muszą być potrącone z owego minimum na wyżywienie.

Średnio zarabiający robotnik nie może utrzymać rodziny — oto niezbity dowód pobieżnego zestawienia cyfr. Pracując i zarabiając „średnio” musi głodować. Może nie tak, aby paść na ulicy, ale każdym razem daleko przekracza owe minimum wyznaczane przez Państwowy Zakład Higieny.

J. D.

„Ra” dla robotników

W jednym z ostatnich numerów czasopisma „Soziale Praxis”, organa niemieckiej ubezpieczalni społecznej, znajdujemy ciekawą statystykę chorób zawodowych i nieszczęśliwych wypadków przy pracy w latach „błogosławionych” podobno rządów hitlerowskich.

Nie mniej gwałtownie zwiększył się cyfrę dotyczące wypadków przy pracy. Tak więc było:

- R. 1933 — 877.931 wypadków
 - R. 1934 — 1.103.449 wypadków
 - R. 1935 — 1.268.924 wypadków
- Uwzględniając nawet pewien wzrost zatrudnienia w okresie pierwszej czterolatki hitlerowskiej musimy dojść do wniosku, że w latach bezpoczeczeństwa i higieny pracy robotników niemieckich — legły pod rządami awastyki — wybitnemu pogorszeniu.

Uwzględniając nawet pewien wzrost zatrudnienia w okresie pierwszej czterolatki hitlerowskiej musimy dojść do wniosku, że w latach bezpoczeczeństwa i higieny pracy robotników niemieckich — legły pod rządami awastyki — wybitnemu pogorszeniu.

HAITARIZA SZKOŁA SAMOCHOOWA
PYRLINSKI
WARSZAWA JERUZOLIMSKA 27

Plato oceniuowany

W Niemczech wyszło nowe wydanie „Recepcypospolitój” Platona, które uległo gruntownej cenzurze hitlerowskiej.

We wszystkich miejscach, gdzie mono o demokracji i o „rządach tyrantów”, gąsiekolówek władze dopatrzyły się możliwości porównania z obecnymi stowami i w Niemczech dokonano skreślenia.

Nie ma jednak obawy: Plato przetrzyma.

Tow. NATAN NATHANS

Vice-sekretarz Generalny Międzynarodowej Federacji Transportowców
Międzynarodowy Sekretarz Pracowników Kolejowych
Sekretarz Międzynarodowej Sekcji Szoferów i Pracowników Komunikacji Lotniczej
zginął 28 lipca 1934 roku śmiercią tragiczną

w katastrofie lotniczej pod Brukselą w podróży do Paryża w celach organizacyjnych.

W Nathans’ie organizacja nasza traci wiernego przyjaciela i serdecznego towarzysza wspólnych prac i walk.

Ogół pracowników kolejowych traci wielkiego bojownika o prawa kolejarzy na terenie międzynarodowym.

Cześć Jego Pamięci
Zarząd Główny Z. Z. K.

